

SESSİZCE

Seyfettin KARAMIZRAK

Bu dünyaya bel bağlama, ebediyen kalınmaz
Hayat hayal aldanırsın, felekten gün çalınmaz
Canın çeker arzu bitmez, fakat doyum alınmaz
Bir gün gelir öldüğünü, her kes duyar sessizce
Namazına dostlar gelir, son kez uyar sessizce.

Vakit kalmaz günler geçer, ellerinden kayarak
Çok ağlarsın nadim olup, her 'keşke' yi sayarak
Fırsat varken tövbe eyle, günahlardan cayarak
Üç beş parça beyaz kefen, örtünürsün sessizce
Servetinden yalnız bunu, götürürsün sessizce.

Her şey fani kıymeti yok, sonu gelip yitmeden
Oyalanma kadrini bil, ömrün henüz bitmeden
Nefse uyma azık topla, son mekâna gitmeden.
Bir kaç seven cenazeni, bir gün yıkar sessizce
Ecrin yoksa kabir dardır, her gün sıkar sessizce.

Yeter artık hata yapma, günün geçsin zararsız
Bir yolcusun azık topla, haydi durma kararsız.
Ölüm gelir mutlak bulur, kaçamazsın, yararsız
Ahabap yaren son adrese, teslim eder sessizce
Güvendiğin gençlik biter, etme heder sessizce.

Fırsat kaçır pişmanlıkla, yaşlar dolar gözüne
Ecel gelir yalvarsan da, hiç aldırılmaz sözüne
Çaren kalmaz vaden dolar, fîrak düşer özüne.
Bütün bunlar inan gerçek, gelir çatar sessizce
Bir kaç dostun üzerine, toprak atar sessizce.

Ferin kalmaz fayda vermez, hiçbir ilaç ağrına
Ruhun uçar toprak basar, sarar kara bağrına
Feryadını duyan olmaz, kimse gelmez çağrına.
Komşun, eş dost birbirini, avuturlar sessizce
Yıllar geçer kimse gelmez, unuturlar sessizce.